

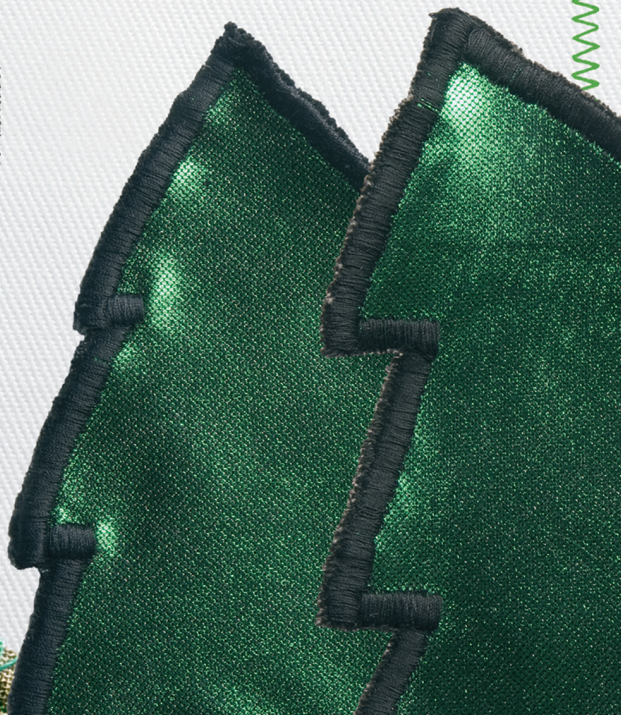
Po tak vydatném obědě vlka tlačilo břicho, proto si musel na chvíli zdřímnout. Svalil se na palouček před chaloupkou a usnul jako špalek.

Zrovna šel okolo myslivec a uslyšel hlasité chrápání.

„Že by to přicházelo z babiččiny chaloupky?“ pomyslel si a šel se tam hned podívat. Přišel až k paloučku a uviděl chrápajícího vlka s napěchovaným břichem. Hned věděl, co se stalo.

„Však už mám, neřáde, na tebe dlouho políčeno,“ řekl si.

Myslivec vzal nůž, rozpáral vlkovi břicho a ejhle!

Z břicha vyskočila **Karkulka** a za ní babička.

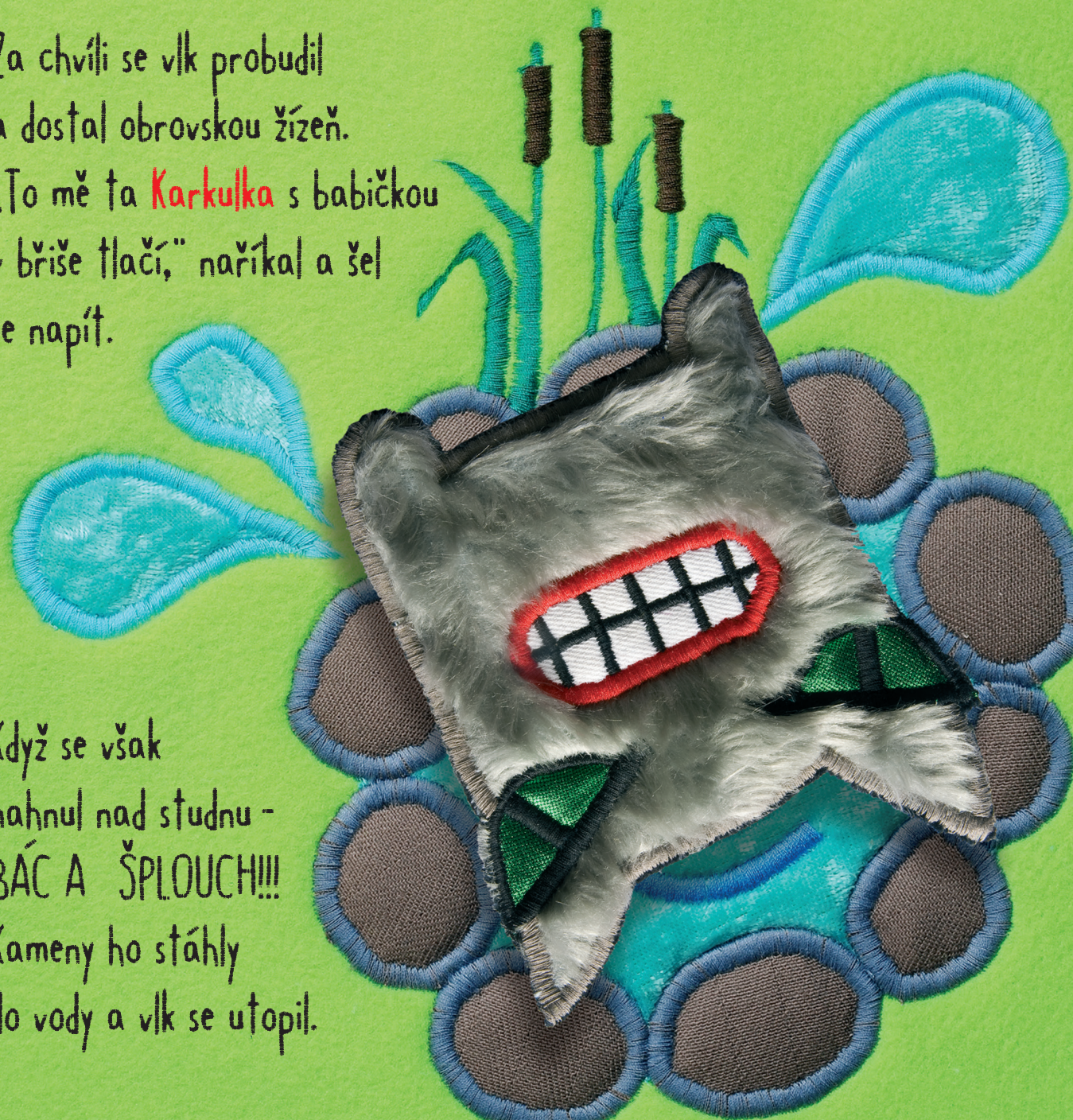
„Ach, jak jsme se bály! Byla tam taková tma!“ volaly a děkovaly myslivci. Potom všichni tři nasbírali těžké kameny a zašili je vlkovi do břicha. Schovali se a čekali, co se bude dít.

Za chvíli se vlk probudil
a dostal obrovskou žízeň.

„To mě ta **Karkulka** s babičkou
v břiše tlačí,“ nařikal a šel
se napít.

Když se však
nahnul nad studnu -
BÁC A ŠPLOUCH!!!!
Kameny ho stáhly
do vody a vlk se utopil.

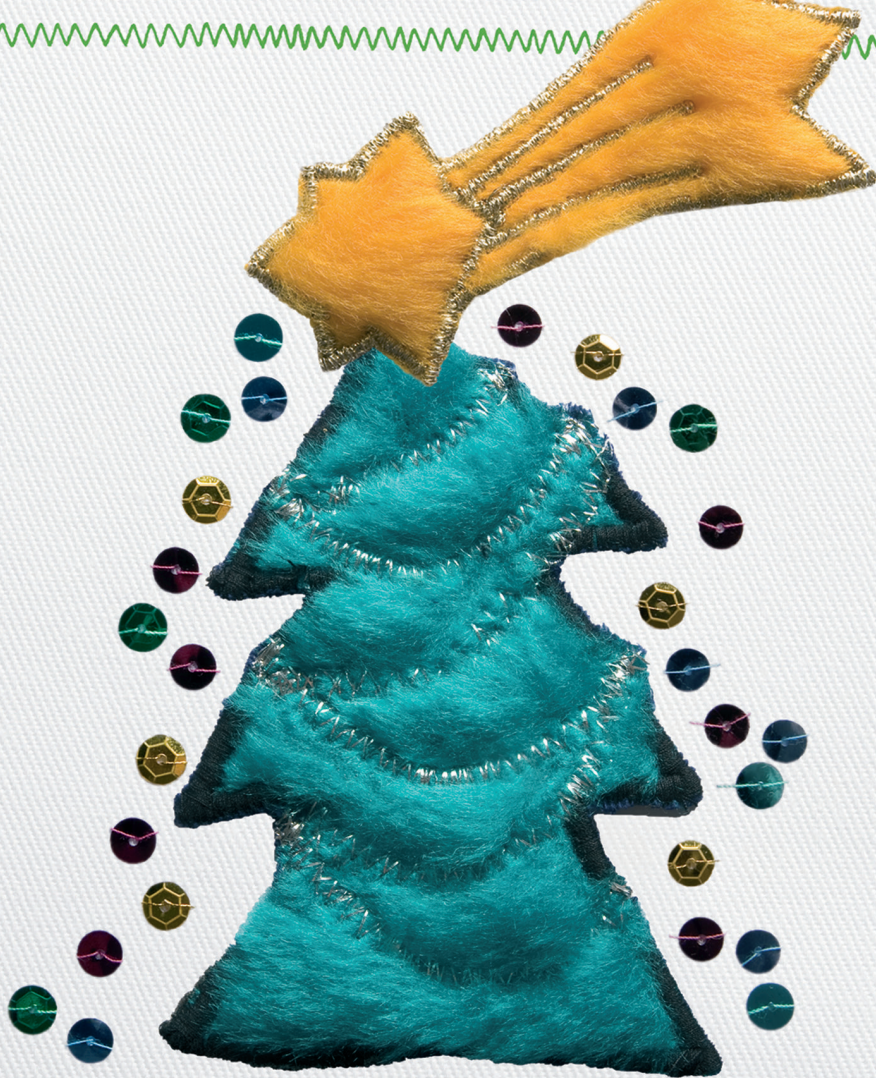
Babička, **Karkulka** i myslivec byli rádi, že všechno dobře dopadlo. Konečně byl čas ochutnat dobroty z košíčku.

Nakonec Červená karkulka všem slíbila:

„Už vždycky poslechnu maminku, nebudu se toulat a nebudu mluvit s cizími lidmi.“

Zazvonil zvonec
a pohádky je **konec.**